Nedjelja, 04.09.2011.g.

Današnju jutarnju nedjeljnu misu predvodio je naš novi kapelan Ivica. I ono što sam prvo pomislio kada sam ga prošlu nedjelju prvi puta vidio na misi, priliko prvog predstavljanja nama župljanima, osjetio sam i danas. MLADI ČOVJEK, SVEĆENIK, PREPUN DUHA SVETOGA.

Tako sam ga i danas doživio. Njegove riječi, "govor tijela", uživljavanje u svaku izgovorenu ili pročitanu riječ, nadahnuta propovijed, smiješak i mir na licu, i dr., sve su to Božji znakovi prisutnosti Duha Svetoga.

DRAGI NAŠ IVICA, VODIO TE I JAČAO, NADAHNJIVAO I ISPUNJAVAO DUH SVETI DA NAM PRENOSIŠ NJEGOVU LJUBAV!

A, prisjećajući se i nekoliko kapelana u našoj župi unatrag nekoliko godina, za sve njih je bilo zajedničko to DA SU SVI ONI, PRILIKOM DOLASKA U NAŠU ŽUPU, PRVI PUT RASPOREĐENI NAKON SVOJIH "MLADIH MISA", BILI PREPUNI DUHA SVETOGA. NIŠTA ČUDNO, PA TEK SU GA KAO SVEĆENICI I PRIMILI.

Ti mladi svećenici izgledali su mi, kao i sada naš Ivica, KAO DA LEBDE IZNAD ZEMLJE. Pa i jest to tako, TAKO IZGLEDAJU SVI LJUDI PREPUNI DUHA SVETOGA. **LEBDE IZNAD ZEMLJE.**
IMAJU OSJEĆAJ DA SU TAKO BLIZU GOSPODINU. PREPUNI SU LJUBAVI KOJA JE GOSPODIN SAM. ZRAČE I SVIJETLE TOM LJUBAVLJU.

Zato nije ni čudno da je na kraju mise naš kapelan upitao sve nas: "A KAJ STE TAK OZBILJNI!?" On sav u Duhu a mi tko zna gdje i kako.

A meni su "prolazili kroz glavu" naši prijašnji kapelani, sada svi od reda župnici u svojim župama. Svi su oni kroz neko vrijeme, netko prije netko poslije, ali svi ubrzo nakon što su postali samostalni župnici u svojim župama, POSTALI PUNO OZBILJNIJI, "SPUSTILI SU SE NA ZEMLJU", NISU VIŠE ZRAČILI I SVIJETLILI ONOM LJUBAVLJU I MIROM KAO PRIJE. NJIHOVI OSMJESI BILI SU IZMUČENI SVAKODNEVNIM NAPADIMA ZLA NA RAZNE NAČINE. ILI DIREKTNO NA SAMOG SVEĆENIKA ILI PREKO NAS ŽUPLJANA KOJI SMO IH OKRUŽIVALI.

PA ZAŠTO JE TO TAKO? ZAŠTO SVI ONI NE OSTANU ČIM DUŽE ONAKVI KAKVI SU BILI KADA SU PRIHVATILI SVOJU PRVU KAPELANSKU DUŽNOST? PA ZAR SU IZGUBILI DUHA SVETOGA? GDJE SU OSMJESI, MIR, LJUBAV, ČISTO SRCE, SVE ONO ŠTO TAKO PLIJENI SVE NAS I ŠTO SVIMA NAMA GRIJEŠNIM ŽUPLJANIMA U RAZNIM ŽUPAMA TAKO TREBA?

Pa su mi tako, za vrijeme mise, kada sam gledao našeg mladog kapelana, prošle kroz misli riječi "OBNOVA U DUHU". Da, puno puta sam čuo i pročitao te riječi u raznoj katoličkoj i kršćanskoj literaturi. Pa i nekako, onako na grubo, bih i mogao dati definiciju tih riječi, onako kako ih ja doživljavam. Ali, ipak su mi nekako te riječi i njihov točan smisao "u zraku".

Prije 15-tak dana imao sam jaku potrebu da odem na dan ili dva u Samobor, u Tabor, na duhovnu obnovu koju tamo vodi naš dragi fra Zvjezdan. JEDNOSTAVNO MI JE SRCE ZAIGRALO KADA SAM SE SJETIO MOLITVE, PJESME, RADOSTI KOJU SAM OBA PUTA, KADA SAM TAMO BIO, DOŽIVIO. A ŠTO BI TO DRUGO BILO NEGO OBNOVA MOJEGA DUHA, MOJE DUŠE. A AKO TAMO NIJE BIO ISTOVREMENO TROJEDINI BOG, ONDA SI JA NE MOGU ZAMISLITI DRUGO MJESTO GDJE BI ON TREBAO BITI. TO JE ZA MENE OBNOVA U DUHU. MOLITVA, PJESMA KOJA SLAVI GOSPODINA, RADOST, LJUBAV I MIR.

I sad, ako nam to tamo najviše prenosi dragi nam fra Zvjezdan, GDJE SE ON "OBNAVLJA U DUHU", GDJE SE ON "PUNI"? JER ON NAM SVE TO TAMO DAJE I PRENOSI NA NAS. PA MORAO BI SE, ONAKO PSIHIČKI, "ISPRAZNITI". A NAKON TOGA I NAPUNITI, JER DUHOVNE OBNOVE VODI SKORO SVAKI TJEDAN PO ČETIRI DANA.

No, dragi naš fra Zvjezdan se ne prazni. Kada se jedanput napuniš Duhom Svetim, kada se svakodnevno moliš, slaviš euharistiju, PRIMAŠ ŽIVOGA GOSPODINA U SEBE, kada Ga slaviš u pjesmama, kada Ga proslavljaš pomažući drugima oko sebe čista srca, onoliko koliko možeš, TADA SAM SIGURAN DA NITKO OD NAS NE MOŽE IZGUBITI DUHA SVETOGA. JER SVAKI DAN ČINIMO DUHOVNU OBNOVU ILI "OBNOVU U DUHU".

I može nam nekad izgledati da nas je Gospodin i Njegov Duh Sveti napustio. A mi sve činimo kao prije. Idemo svaki dan na misu, molimo se, slavimo i zahvaljujemo Gospodinu, pjevamo mu, činimo dobra djela koliko možemo, itd….

MA NIJE NAS DUH SVETI NAPUSTIO. ON JE TU. NO GOSPODIN NAS KUŠA. JER SAMO PROKUŠANI U POSTOJANOSTI SVOJE VJERE MOŽEMO U NJOJ RASTI. KROZ TE "DUHOVNE SUHOĆE" RASTEMO U VJERI. JER AKO VJERUJEMO U LJUBAV I MILOST NAŠEG GOSPODINA ISUSA KRISTA, ONDA NIKAKO NE MOŽEMO SUMNJATI DA NAS JE GOSPODIN OSTAVIO I DUH SVETI NAPUSTIO.

DA, BIT ĆE NAPADI ZLA. POJAVIT ĆE SE I SUMNJE. MA NE ONAKO KAO DA SUMNJAMO U VJERU. NEGO ĆE NAM ZLI STALNO KROZ GLAVU PUŠTATI RAZNE MISLI KOJE ĆE NAS ZBUNJIVATI. NEĆEMO MOĆI, OD NJIHOVE SLIČNOSTI S BOŽJOM VOLJOM I NJIHOVE KOLIČINE, ODMAH

PREPOZNATI ŠTO TO SVE ZNAČI. PA ĆEMO SE POČETI VRTJETI U KRUG U SVOJIM MISLIMA.

I MENI SE TO PONEKAD ZNA DOGODITI. NIJE DO SADA BILO NIŠTA STRAŠNO. JEDINO MI JE TEŠKO ŠTO ZLO TADA KORISTI SVA ORUŽJA KOJA IMA. I PREKO MOJIH NAJMILIJIH, I PREKO MENI DRAGIH LJUDI, I POSLOVA KOJE VOLIM, I DRUGIH MI DRAGIH LJUDI I STVARI I DOGAĐAJA.

NO, PREPOZNAO SAM JA SVAKI PUT DO SADA DJELOVANJE ZLOGA I KOD SEBE I KOD DRUGIH. I MOGU VAM U CIJELOSTI SVJEDOČITI DA MISA, ISPOVIJED, HOSTIJA POGOTOVO A ZAZIVANJE GOSPODINA ISUSA KRISTA, NJEGOVOG DUHA SVETOGA, DJEVICE MARIJE I MOLJENJE MOLITVI KOJE SU NAM ONI OSTAVILI DA IH SVAKODNEVNO MOLIMO, SIGURNO I ODMAH TJERAJU ZLO OD NAS. A POSLIJE TOGA U CRKVU NA MISU I PO ŽIVOGA GOSPODINA. JER KADA GA U VJERI PRIMIMO U SEBE TADA ZLO BJEŽI OD NAS KAO DA GA NIKAD NIJE NI BILO.

TI SI GOSPODINE MOJA OBNOVA U DUHU! TVOJA MISA, TVOJE TIJELO I TVOJA KRV.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.